

- фізичні особи, що володіють зброєю на законних підставах;
- суб'єкти, що володіють зброєю у зв'язку із виконанням функціональних обов'язків;
- особи, що потрапляли в поле зору правоохоронних органів у зв'язку із причетністю до незаконного обігу зброї;
- суб'єкти правоохоронної діяльності, на яких покладено обов'язок недопущення потрапляння та перебування зброї в незаконному обігу;
- суб'єкти, на яких покладено контроль за законним обігом зброї та дозвільну функцію;
- суб'єкти, які здійснюють наглядову та дозвільну функцію за правоохоронними органами.

Отже, підсумовуючи наведене можна дійти висновку, що правове регулювання процесу оперативно-розшукової протидії незаконного обігу зброї становить складний механізм, в процесі здійснення якого між різними суб'єктами виникають різнопланові правовідносини, які регулюються великою кількістю нормативних актів.

Список бібліографічних посилань

1. Тагієв С. Р. Інститут негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному процесі України : монографія. Чернігів : Десна Поліграф, 2015. 512 с.
2. Богачова О. В. Теоретико-правові засади та практика законотворення : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2013. 39 с.

Одержано 16.10.2018

УДК 343.544

Олег Миколайович ЄМЕЦЬ,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності

Національної академії внутрішніх справ

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ ПРОСТИТУЦІЇ У США

В протидії суспільно небезпечним діям завжди корисним буде враховувати досвід інших країн. Це відноситься і до протидії такій аморальній діяльності як проституція. Розглянемо окремі аспекти боротьби з нею в одній з найбільш економічно розвинених державі, тобто у США. Вивчення ситуації у країні показало, що єдиним штатом, де офіційно можна займатись проституцією та утримувати публічні будинки, є Невада. Але треба звернути увагу на те, що це ще не означає вседозволеність. Подібні заклади легально працюють переважно на відокремленій віддаленій території сільської місцевості. Проституція та утримання публічних будинків може дозволятися лише в округах, де населення згідно з даними останнього десятирічного перепису становить менше 700 тисяч людей [1].

Там місцева влада може дозволяти та регулювати діяльність у цій сфері, але також може і забороняти. На даний час лише в 7 із 16 округів Невади є легальні борделі і це все сільські округи. Станом на лютий 2018 року офіційно відкритими є 21 публічний будинок, де працює близько 200 жінок [2]. Умови ліцензування та вартість встановлюються в кожному окрузі самостійно. Так, податки для публічних будинків коливаються від 100 тисяч доларів на рік в окрузі Сторей (Storey) до 200 тисяч доларів в окрузі Ландер (Lander). Проституткою офіційно може бути особа віком від 21 року, за виключенням округу Сторей та Ліон (Lyon), де мінімальний вік становить 18 років. Обіг коштів легальної проституції, як вказує Р. Флауерс, становить біля 75 мільйонів доларів на рік, тоді як незаконної у штаті – близько 5 мільярдів [3, с. 73], тобто в 66 разів більше. У Лас Вегасі щорічно затримується близько 300–400 повій [4, с. 32]. На жаль, легальний статус проституції у штаті не вирішує проблему поширення дитячої проституції. Так, ФБР у 2009 році визначає Лас-Вегас одним з 14 міст США із високим її рівнем. За даними поліції міста, щорічно виявляється біля 400 дітей, втягнутих в проституцію [5].

У США правоохоронні органи як федерального, так і місцевого рівня постійно проводять заходи з протидії різним правопорушенням проти моральності. Це відноситься і до поліції Лас Вегаса, що регулярно здійснює рейди з викриття протиправної діяльності, пов'язаної з

проституцією, зокрема сутенерства. До федеральних правоохоронних органів, які приймають участь в протидії протиправній діяльності різного характеру, пов'язаної з наданням сексуальних послуг, насамперед, слід віднести Федеральне бюро розслідувань (Federal Bureau of Investigation), Національний підрозділ по боротьбі зі злочинами у сфері високих технологій (National Hi-Tech Crime Unit), Митно-прикордонну службу США (U.S. Customs and Border Protection), Адміністрацію по боротьбі з наркотиками (Drug Enforcement Administration), Секретну службу, підпорядковану міністерству внутрішньої безпеки США (United States Secret Service).

Розслідуванням фактів сексуальної експлуатації дітей, як вказує О. О. Козленко, займається ФБР, утворене при Міністерстві юстиції. Цей орган тісно контактує з Митною та Поштовою службами США. Такі злочини відносяться до категорії насильницьких, тобто найбільш тяжких злочинів [6, с. 61]. За даними бюро, у США сексуальна експлуатація малолітніх досягла масштабів епідемії. Так, наприклад, лише в 2014 році врятовано від сексуального рабства більше 600 дітей. За деякими підрахунками, жертвами сексуальних злочинів щодня стають сотні підлітків. В серпні 2014 року ФБР спільно з голландським Національним підрозділом по боротьбі зі злочинами у сфері високих технологій (National Hi-Tech Crime Unit) проведено операцію «Торпеда», під час якої взято під контроль Тог-форум з дитячою порнографією PedoBoard. При отриманні інформації, агенти не стали відразу закривати віртуальний майданчик, який продовжував роботу, що дозволило встановити його відвідувачів. Співробітники спецслужб кілька тижнів відстежували все, що відбувається на форумі та збирали докази, ідентифікуючи IP-адреси користувачів ресурсу. При закритті сайту агентами ФБР затримуються 25 підозрюваних, 14 з яких постали перед судом.

На регіональному рівні у США кримінальним розслідуванням займаються органи поліції та офіси (департаменти) шерифів, підпорядковані місцевій владі. У доказовому праві кримінального процесу США набули поширення такі засоби збирання доказів, як електронне прослуховування, яке розглядається як різновид обшуку, спостереження, фотота відеофіксація, угода про визнання провини, показання поліцейських про факти та фактичні дані, що стали їм відомі від інформаторів. Результати технічного документування розмов мають доказове значення у кримінальному процесі. Право на розголошення змісту звукозапису видається суддею і тільки в інтересах здійснення правосуддя. Матеріали розслідування направляються до суду. Після їх надходження проходить попереднє слухання справи. Обвинувальний акт підлягає затвердженню Великим журі, що може також виступати і як орган розслідування. Засідання відбувається за зачиненими дверима. Ухвалена Великим журі або магістратом постанова про передачу обвинувачуваного до суду затверджується обвинувачем, а потім офіційно подається обвинувачуваному. Характерною рисою кримінального процесу США залишається допустимість до використання в доказуванні фактичних даних, які повідомляються поліцейськими та які ними були отримані від секретних агентів чи інформаторів. У цій ситуації сам інформатор не допитується. Своєю чергою визнання обвинуваченим своєї провини в цьому випадку, як правило, тягне за собою спрощення процедури подальшого судочинства [7, с. 55–56].

У США працівники правоохоронних органів проводять негласні операції під прикриттям з виявлення попиту на послуги проституції. Але є цікава особливість правового забезпечення такої роботи поліцейських. Справа в тому, що при виконанні службових обов'язків в ситуації, коли потенційний клієнт запитує дівчину-поліцейську під прикриттям про те, чи випадково вона не з поліції, то вона не може відповісти, що це не так. Після цього, можна сказати, що обізнався та власне і все [8]. Будинки розпусти у США найчастіше закриваються якраз завдяки поліцейським під прикриттям [9].

Як ми можемо побачити, у США використовуються різні підходи до розв'язання проблеми сексуальної експлуатації людини від надання дозволів на заняття проституцією та утримання будинків розпусти з чіткою регламентацією подібного заробітку і, з іншого боку, до повної заборони. Досвід США у цій сфері засвідчує, що легалізація проституції не вирішує проблему, адже навіть у штаті Невада доходи від підпільного надання послуг багатократно перевищують легальні. До боротьби з проституцією залучаються цілий ряд федеральних правоохоронних органів, а також органи поліції та офіси (департаменти) шерифів на місцях. Викриття злочинів у цій сфері забезпечується, насамперед, завдяки саме

негласній роботі правоохоронців, окремі аспекти якої нами висвітлені та можуть бути використані в Україні.

Список бібліографічних присилань

1. Dancing halls, escort services, entertainment by referral services and gambling games or devices; limitation on licensing of houses of prostitution / Nevada Revised Statutes, NRS 244.345. URL: <https://www.leg.state.nv.us/nrs/NRS-244.html#NRS244Sec345> (дата звернення: 17.10.2018)
2. Vekshin Alison. Brothels in Nevada Suffer as Web Disrupts Oldest Trade / Bloomberg. URL: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2013-08-28/brothels-in-nevada-shrivel-as-web-disrupts-oldest-trade> (дата звернення: 17.10.2018).
3. Flowers Ronald Barri. Prostitution in the Digital Age: Selling Sex from the Suite to the Street / ABC-CLIO. 2011. 238 p. ISBN: 9780313384608.
4. Flowers Ronald Barri. The Prostitution of Women and Girls / McFarland. 1998. 253 p. ISBN: 9780786404902.
5. New Law Expands Crackdown on Child Prostitutes // Las Vegas Now. KLAS TV, CBS Channel 8. URL: <http://www.lasvegasnow.com/Global/story.asp?S=10575169> (дата звернення: 17.10.2018).
6. Козленко О. О. Порівняльно-правовий аналіз міжнародного та національного законодавства у сфері боротьби із розповсюдженням дитячої порнографії в мережі Інтернет. *Вісник ХНУВС*. 2014. № 3 (66). С. 59–66.
7. Мосяженко В. Ю. Оперативно-розшукове та криміналістичне забезпечення виявлення та розслідування злочинів у сфері суспільної моралі : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Кривий Ріг, 2015. 280 с.
8. Проституція в США // Покорми рыбок : блог им. GrGp. URL: <http://www.pokormiribok.com/blog/2044.html> (дата звернення: 17.10.2018).
9. 12 малоизвестных фактов о проституции в США // Новости в фотографиях. URL: <https://bigpicture.ru/?p=783629> (дата звернення: 17.10.2018).
10. Population: defined // Nevada Revised Statutes, NRS 0.050. URL: <https://www.leg.state.nv.us/nrs/NRS-000.html#NRS000Sec050> (дата звернення: 17.10.2018).

Одержано 01.11.2018

УДК 343.71

Руслан Махіровіч ІБРАГІМОВ,

*ад'юнкт кафедри оперативно-розшукової діяльності
Національної академії внутрішніх справ*

ОКРЕМІ НАПРЯМИ ПРОТИДІЇ ЕТНІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Упродовж останніх років неухильно простежується тенденція до появи нових способів взаємодії та інтеграції організованих злочинних груп в кримінальні співтовариства, формування й консолідації великих злочинних формувань, що підсилюють свій потенціал і вплив у суспільстві. Злочинні організації утворюють з метою вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів, впливу на політичні та економічні процеси в державі [1].

Нині особливо гостро постало питання протидії злочинам, що вчиняються представниками окремих національностей чи народностей. Аналіз інформації із засобів масової інформації та аналіз наукової літератури свідчить про те, що рівень учинення злочинів представниками етнічних меншин у нашій державі залишається стабільно високим. Такі етнічні групи формуються на основі національної та кланової спорідненості, прийнятих традицій і звичаїв, їм притаманна спеціалізація за окремими видами злочинів. Частково це зумовлено зв'язками з кримінальними елементами на батьківщині чи наявністю традиційних видів злочинної діяльності стосовно конкретного етносу: корисливі злочини, вимагання, шахрайство, торгівля зброєю, наркоторгівля, нелегальна міграція й торгівля людьми тощо.

Протидія злочинам організованої категорії залишається одним із найважливіших завдань оперативних підрозділів Національної поліції України та Служби безпеки України. Водночас діяльність оперативних і слідчих підрозділів щодо виявлення, розкриття та розслідування таких злочинних угруповань донині означена низкою проблем правового й організаційного характеру та потребує вдосконалення. Відповідно, необхідно активізувати